యేకేన గౌ.....

—యామినీ సరస్వతి

సాయంకాలం సుమారుఅయిదు గంటల సమయం. చెరువు మీదినుంచి వచ్చే చల్లని పిల్ల గాలులకు మాధవి ముంగుర్లు నాట్యకత్తెలా శృంగార అభినయాన్ని చేస్తున్నాయి.

ఆమె చేతిని తన రెండు అరచేతుల మధ్యా ఇముడ్చుకుని తదేక దృష్టితో ఆమె వైపే చూస్తోన్న అరవిందకి భగవతి సాన్నిధ్యంలో ఉన్నట్టుగా ఉంది. చల్లని సాయంవేళ ఎదురుగా సాక్షాత్కరించినట్టున్న ప్రేయసి. ఏకాంతం! అతని మనస్సు నిండా మధురోహలు.

దూరంగా ఉన్న తమలపాకు తోటల్లో ఆకులు గిల్లుతున్న వాళ్ళ మాటలు మెలిమెల్లిగా తేలివచ్చే గాలి మీద అస్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

"నాకు చాలా దిగులుగా ఉంది!" అన్నాడు అరవింద్. అతనికి ఆ మాట చెప్పటానికి ఎన్నో గంటలు రిహార్సల్ వేసుకోవలసి వచ్చినట్టుగా ఉంది.

నవ్వింది మాధవి. అది చిరుగాలి వీచినట్టు, దానికి గడ్డిమొక్క తల వూచినట్టు ఉంది.

"నీకు నవ్వులాటగా ఉందా?" కొంత బాధ, కొంత కోపాన్ని మేళవించిన స్వరంతో అడిగా డతను.

"వింద్! దిగులో, బుగులో వా కుండాలి. నీ కెందుకు?"

"ఏం? ఏమిటి నీ ప్రత్యేకత?"

మృదువుగా నవ్వుతూ "అది కాదు, వింద్! నువ్వు మగాడివి! ధనం, హోదా, అందం, ఉద్యోగం ఉన్నవాడివి! నీకు ఎవరయినా పిలిచి పిల్ల నివ్వ గలరు. వేలకొద్దీ కట్నాన్ని గుమ్మరించ గలరు. పైగా నువ్వు వెళ్ళుతున్నది విజయవాడలాంటి నాగరకత మూర్తీభవించిన చోటుకు. అక్కడ ఎవరయినా నిన్ను ఎగరేసుకుపోగలరు. మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తావో, ఎలా వస్తావో అని నేను దిగులు పడాలి. అలాటిది నీకు దిగులుగా ఉందంటే నాకు నవ్వొచ్చింది!" అంది తన నవ్వుకు కారణం వివరిస్తూ.

"బావుంది! అంతేనా నన్ను అర్థం చేసుకున్నది?" తన చేతుల మధ్య ఉన్న మాధవి చేతిని మరి కాస్త గట్టిగా నొక్కుతో అన్నాడు అతను.

ఆమె కళ్ళలో ఏదో నిరాశ, దిగులు చూశాడు.

మళ్ళీ అన్నాడు: "మాధవీ! ఎవరు బలవంతం చేసినా, ఎన్ని ఆశలు రేపినా వాలో ప్రలోభాన్ని రకెత్తించలేరు. నా మనస్సుని మార్చలేరు. నమ్ము."

అతని స్వరంలోని దృఢత్వానికి, సిన్సియారిటీకి ఆమె ముగ్ధురాలైంది. అసలు మొదటినుంచీ ఆమెకి అతనిపై అవిశ్వాసం లేదు. అతన్ని గాఢంగా ప్రేమించింది. ఆ ప్రేమనే నమ్ముకుంది.

కాలేజీలో అడుగు పెట్టిన కొత్తలోనే అత నామెని ఆకర్షించాడు. ఆమె అతన్ని ఆకర్షించింది. హంసగమనం లాటి నడక, పిరుదులపై నాట్యం చేసే పొడవాటి జడ, విశాలమైన కళ్ళు, ఏ భావాన్నయినా ప్రస్ఫుటంగా ప్రకటించే ముఖం, విశాలమైన నుదురు, మొనదేలిన గడ్డం, కనుబొమల్ని రెండుగా చీలుస్తూ పెదాలపై దూకబోతున్నట్టుగా ఉన్న ముక్కు తీరు, శంఖంలాటి మెడ చూసి అతను ఆకర్షితుడయ్యాడు.

ఏడాది పరిశీలన తర్వాత ఆమె ప్రత్యేకత, రిజర్వ్డ్ నెస్, ఆమె తెలివితేటలు,నాట్యంలో ఆమెకుగల ప్రావీణ్యం, కోకిలనుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్న కంఠస్వరం అతన్ని ఆమెని ప్రేమించేట్టు చేశాయి. అత నా ప్రేమకి దాసుడయ్యాడు. ఆమె ముందు తన ప్రేమని వెల్లడించాడు.

కాలేజీకే ఒక ప్రత్యేకతగా, అందానికే అలంకారంగా, క్లాసుకి ఫస్టుగా ఉన్న అత నామె చూపుల్ని ఆకట్టుకున్నాడు. సిన్సియర్‌గా వెలిబుచ్చిన ప్రేమకి ఆమె బందీ అయింది. ఇద్దరూ డిగ్రీ తీసుకున్నారు. అతని కిప్పుడు బ్యాంకింగ్ సర్వీసు పరీక్షల్లో సెలక్షన్ వచ్చింది. ట్రెయినింగ్‌కి వెళ్ళుతున్నాడు. ఉద్యోగంలో చేరిన పదిహేను రోజులకే ట్రెయినింగ్‌కి ఆర్డర్ వచ్చింది.

మరునటి రోజే వెళ్ళాలి.

ఆరు నెలల ట్రెయినింగ్. . .ఈ కాలంలో పరిస్థితు లెలా ఉంటాయో అని ఆమె భయం. అతనిదీ అదే ఆందోళన.

"మధూ!" చాలా ప్రేమగా పిలిచా డతను. గుండె నిండుగా పొంగి పొరలినప్పుడే ఆ పిలుపు వస్తుం దతని నుంచి.

"వూఁ."

"ఈరోజే మా నాన్నతో మాట్లాడతాను!"

"వూఁ!"

"నాకు ఆయన్ని ఒప్పించగలనన్న ధైర్యం ఉంది. తల్లి లేనివాడిని—తల్లీ తండ్రీ తనే అయి పెంచా రాయన. ఏకైక పుత్రుడిని కాబట్టి ఇంత వరకూ ఆయన నేను కోరిన దేదీ కాదనలేదు. ఇప్పుడూ కాదనరనే ధైర్యం."

ఆమె కళ్ళు మిల మిల మెరిశాయి. ఆమె చూపుల్లో విశ్వాసం తొణికిసలాడింది. ప్రేమగా చూసింది.

"ష్యూర్ డియర్! రేపు నేను మీ ఇంటికి వచ్చి శుభవార్త చెప్తాను."

"మా ఇంటికి వస్తావా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

చిరు చీకట్లు కమ్ముకుంటున్నాయి. అతను లేస్తూ "అవును! ఏం రాకూడదా! మీ అమ్మగారితో స్వయంగా చెప్తాను. సరేనా!" అన్నాడు.

"థాంక్యూ!" మృదు దరహాస చంద్రికలు విరిశాయి చుట్టూ ఉన్న చీకట్లని పోగొట్టటానికి.

ఆమె చేయి అలాగే పట్టుకుని నడిచా డతను. మెట్లు జాగర్తగా దిగి "మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకో ఈ టాంక్‌బండ్‌పై మన సమావేశం" అన్నాడు.

"రేపు రాత్రికే వెళతావా?"

"ఆఁ" అన్నాడు నిస్పృహతో. "నాకు వెళ్ళాలని బొత్తిగా లేదు. కానీ వెళ్ళక తప్పదుకదా!" ఒక్క క్షణ మాగి "మధూ! నువ్వూ వచ్చెయ్యరాదూ?" అన్నాడు ఆశగా.

"నేనా?" తెల్లబోయిం దామె.

"వూఁ—నువ్వే! ఏం?"

"ఎలా...ఎలా రాను!"

"రైల్లో వెళదాం, లేదా బస్సులో వెళదాం అని నీలా జోక్ చేయొచ్చు కానీ, ఇప్పుడు జోక్ చెయ్యను! మన పెళ్ళి అయి

[illegible] కదా! [illegible] అంటే మన పెళ్ళయినట్లే [illegible] మళ్ళెప్పుడో నా [illegible] ఆత్మార్పణ చేసు [illegible] — [illegible] సాంప్ర దాయంగా [illegible] నేం?''

[illegible], అప్పటికి నవ్వే [illegible] అన్నట్టుగా.

[illegible] గాంధీ చౌక్ దాకా వచ్చారు.

[illegible] అప్పట్టుగా కళ్ళతో అభ్య [illegible].

'[illegible] కాఫీ తాగవా?'' అడిగేడు [illegible].

'నో...థాంక్స్'' అం దామె. రిక్షాని [illegible] ఎక్కేసింది.

'[illegible] నాన్న గారిని అడిగి [illegible]'' అన్నాడు అరవింద్.

[illegible] తలూపింది ఆమె.

[illegible] ఆడించాడు అతను. రిక్షా [illegible].

• • •

'రా, బాబూ! కూర్చో!''

చదువుతున్న న్యూస్ పేపరు పక్కకి పెట్టి కొడుకుని ఆహ్వానించారు చిదంబ రం గారు. ఉదయం ఇంటికి వస్తాయి పేపర్లన్నీ. అన్ని రకాల తెలుగు, ఇంగ్లీషు పేపర్లు తెప్పిస్తా రాయన. ఉదయం పూరకే హెడ్డింగ్స్ చూస్తారు. పేపరు పూర్తిగా చదివే వోపికా, సమ యం ఉండవు ఆయనకి. అందుచేత సెక్రటరీ అన్ని పేపర్లలోని ముఖ్య మైన కటింగ్స్ అన్నీ ఫైల్ చేసి సాయంకాలానికల్లా రెడీ చేస్తాడు. సాయంకాలం అయిన తరవాత ఎన్ని పనులున్నా, ఎంత ముఖ్యమైన పని ఉన్నా ఆయన చూడరు. అవి రేపటికి వాయిదా పడతాయి.

సాయంకాలం స్నానం చేసి ఈజీ ఛెయిర్‌లో పడుకుని పేపరు చూస్తా రాయన. గార్డెన్‌లోని చల్లగాలికి సేద తీరతారు.

''ఏమిటి విశేషాలు?''

కొడుకు వైపు చూస్తూ నవ్వుతూ అడిగా రాయన.

తండ్రి వద్ద ఎంత చనువు ఉన్నా, ఆయన అతన్నెంతగా అభిమానిస్తున్నా ఆ విషయానికి వచ్చేసరికి అరవింద్ చప్పున చెప్పలేకపోయాడు. తోటలో వీస్తూన్న చల్లగాలి అతనికి ఉక్కపోతగా అని పించింది.

''చెప్పు, బాబూ! రేపు విజయవాడ వెళతావు కదా!''

తలూపేడు అరవింద్.

''నా కేమిటో నీ ఉద్యోగం నచ్చ లేదు. మనకి తగినంత, చాలినంత ఆస్తి ఉంది. ఇదంతా నీకే! ఇంకా నీకు ఒకరి కింద ఉద్యోగం చేయాల్సిన అవసరం ఏమిటి?''

అరవింద్ సమాధానం ఇవ్వలేదు.

''నిన్నో ఇంటివాడిని చేసి, నీకు ఈ వ్యాపారం అప్పగించి, నీ పిల్లా పాప లతో హాయిగా ఆడుతూ గడపాలని ఆశించాను. నువ్వేమో దేశాలు పట్టు కుని వెళతానంటావు.''

తండ్రి అనుకోకుండా పెళ్ళి ప్రసక్తి తేవటం అతనికి కొంత ధైర్యాన్ని కలి గించింది. ఇదివరకు తండ్రి ఆ ప్రసక్తి తేలేదని కాదు. కానీ ఇప్పటి ఆలో చనలో అది కొంత బలాన్నిచ్చింది

''నాన్నా!''

''ఏమిటి, బాబూ!' ఆప్యాయత అంతా కురిపిస్తూ అడిగా రాయన. రేపే వేళకి కొడుకుతో మాటాడటం కుదరదు అనుకోగానే ఆయనకి గుండెలో కలుక్కుమంటుంది—విజయ వాడకి ట్రెయిన్ ఏడుకే.

''మీరు నా పెళ్ళి—''

''అవును, బాబూ! నువ్వు పూఁ అంటే రాజా లాటి సంబంధం చూస్తాను. రెండేళ్ళ వించీ ఇంటి చుట్టూ తిరిగి పోతున్నారు. సమాధానం చెప్పలేకపోతు న్నాను. నా మాట విని ఉద్యోగం మానెయ్. ఇంటి పట్టున ఉండి పెళ్ళి చేసుకో—హాయిగా ఉండు!''

నవ్వేడు అరవింద్. ''నాన్నా! మీరు అంగీకరిస్తే...''

అతని మాట పూర్తి కాకముందే ''నాదేముంది, బాబూ! నా కెప్పుడూ అంగీకారమే. నీవే వూఁహూఁ అంటు న్నావు. సరేనా! అయితే ఇప్పుడే ఫోన్ చేస్తాను. రాజా గారి అమ్మాయి శైవలిని, శివప్రసాద్ గారి సరోజ, కృష్ణమూర్తి గారి విమల, ఫణి కుమార్తె కామేశ్వరి...'' జాబితా ప్రారంభించారు ఆయన.

''మీరు నా మాట పూర్తిగా వినండి. నేను...''

''ఎవరినయినా ప్రేమించావా?'' సూటిగా అడిగా రాయన.

తలూపేడు అరవింద్. ఇప్పు డతనికి తండ్రిగారి ముఖంలోకి సూటిగా చూడాలంటే భయంగా ఉంది.

''ఎవ రా అమ్మాయి?'' ఆయన గొంతు గంభీరంగా ధ్వనించింది. వెనుకటి

నూతన యవ్వనం పొందండి! సంతానవంతులు కండి!

చర్మవ్యాధుల నుండి విముక్తులు కండి! హస్త ప్రయోగము వలన కలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్ర స్ఖలనము, అంగము చిన్న దగుట, అవసర కాలమందు అసం తృప్తి, సంతానము లేకపోవుట, సమస్త చర్మ వ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స! పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.

క్యాంపులు:— ప్రతి ఆదివారం **"భీమవరం"** షణ్ముఖ లాడ్జిలో ఉదయం 9 గం. నుండి సాయంత్రం 6—30 గం. వరకు.

ప్రతి నెల 1 మరియు 16 తేదీలలో **"రాజమండ్రి"** హోటల్ అప్సరలో మధ్యాహ్నం 12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు, ఆయుర్వేద భిషక్, సెక్స్ అండ్ స్కిన్ స్పెషలిస్ట్, పార్క్ రోడ్, గుడివాడ-521 301.

ఫోన్ నెం. 522 అండ్ 540.

బంపర్ ఆఫర్

'ఏసియాడ్-82' సందర్భంగా

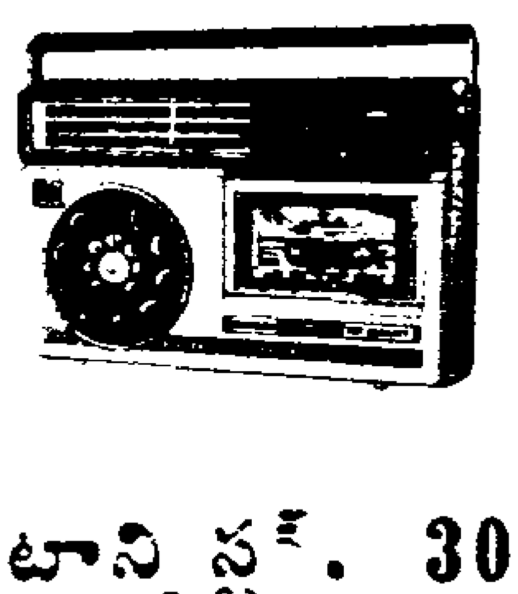

పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ మొద లగువాటితో చేరి కేవలం రూ. 160/-లకు నేషనల్ 2 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టర్. 30 రోజులు ఉచిత ట్రయల్. లైసెన్సు అక్కరలేదు. వి. పి. పి ద్వారా ఇండియాలోని ఏ గ్రామానికైనా లేదా పట్టణానికైనా పంపవచ్చు. రెండు సంవత్స రాలు గ్యారంటీ. మీ ఆర్డర్‌ను నేడే ఈ క్రింది వారికి పంపండి.

VENUS SALES (V-4)
MAHAVER GANJ, ALIGARH.

మార్దవం లేదు.

"ఆమె పేరు వరుణ మాధవి."

"ఎవరి కూతురు!"

"లక్ష్మి గారి కూతురు!"

"లక్ష్మి అంటే?"

"తెలీదండీ! కోదండ రామస్వామి కోవెలకి కుడివైపు మొదటి ఇల్లు —"

అతని మాటలు పూర్తి కాకుండానే "నోరి ఆప్రాచ్యుడా!" అన్నా రాయన కోపంగా.

పుట్టి బుద్ధెరిగిన ఇన్ని సంవత్సరాలలోనూ ఒక్కసారయినా తండ్రితో ఛీ అనిపించుకోని అరవింద్ ఆశ్చర్య పోయాడు ఆ కోపానికి. ఆయనకి ఎందు కంత కోపం వచ్చిందో, ఎందుకలా తిట్టారో అర్థం కాలే దతనికి.

"ఆమె ఎవరో తెలుసా?"

అడ్డంగా తలూపేడు.

"ఆమె పూర్తి పేరు తెలుసా?"

"ఊహూ."

"వాళ్ళ తండ్రి ఎవరో తెలుసా? అంటే లక్ష్మి భర్త..."

"తెలియదు!"

"తెలియదు, తెలియదు, తెలియదు. మరేం తెలుసురా, వెధవా, నీకు? ఒక భోగందాని కూతుర్ని ప్రేమించాననటం తెలుసా? ఎవడు డబ్బిస్తే వారికి రాత్రికి భార్య అయ్యే దాని బిడ్డని పెళ్ళాడతాననటం తెలుసా?" అంతెత్తున ఎగిరా రాయన.

నివ్వెరపోయాడు అరవింద్.

"అది పచ్చి భోగంది. తిండికి జరక్క ఒళ్ళమ్ముకున్న రకం కాదు. మోసపోయి చెడిపోయిన రకం కాదు. కళావంతుల పేరిట తరతరాలుగా సంసారాలు తీస్తున్న భోగంది! వాళ్ళకి భర్త లుండరు. ఆ పిల్లలకి తండ్రు లుండరు. అంతా డబ్బే!"

అరవింద్‌కి మాధవిపై ఉవ్వెత్తున కోపం వచ్చింది. అది ఆమె పుట్టుక గురించి కాదు. ఆమె నిజాయితీ గురించి కాదు. తండ్రి వల్ల వచ్చిం దది.

"బుద్ధిగా ఇకఆటు వెళ్ళటం మానుకో. పెళ్ళీ పెటాకులూ లేని ఆ వేశ్యలతో నీ కేమిటి? అది నిన్ను మోసం చేసింది. ఒక్కసారయినా తమ గురించి చెప్పిందా? అందంగా, ఎర్రగా, బుర్రగా ఉన్నావని, డబ్బున్న వాడివని నిన్ను బుట్టలో పెట్టాలని చూసింది. నువ్వో వెర్రి గొర్రెవు. దాని అందచందాలు, దాని చదువు చూశావు. అంతేకానీ కులం, గోత్రం చూడలేదు."

తల వంచుకున్నాడు అరవింద్!

"మాధవిది తప్పు లేదు నాన్నా! నేను ఏ నాడూ ఆమెని తన కులం గురించి అడగలేదు. అది మా తప్పు కాదు. మాకు కులాల పట్టింపులు లేవు" అన లేదు. బుద్ధిమంతుడైన కుర్రాడిలా తలూపేడు.

"ఒరే, కన్నా! ప్రేమ గీమ అనకు. కథలు కాకరకాయలు చెప్పకు. డబ్బుకు డబ్బు, అందానికి అందం ఉన్న అమ్మాయిని చూస్తాను. సుబ్బరంగా పెళ్ళి చేసుకో. నువ్వేం దిగులు పెట్టుకోకు. దానికేం? ఎవడో ఒకడు గజ్జ కడతాడు. కన్నెరికం పెడతాడు!" పేలవంగా నవ్వారు ఆయన.

బుద్ధిమంతుడైన కుర్రాడి లాగా తలూపాడు అరవింద్.

"బాబూ! నిన్ను కంటికి రెప్పలా చూసుకుని పెంచి పెద్ద చేసింది ఈన మోచి నక్కల పాలు చేశారన్నట్లు దానికి కట్టపెట్టడానికి కాదు. నీకు విలువ ఉంది. విలువ, విశేషం లేని దానివెంట పడకు. వెళ్ళు!"

అరవింద్ కదిలాడు. గుండెలో ఒక వైపు బాధ, మరో వైపు కోపం అతన్ని రంపపు కోత కోస్తున్నాయి.

• • •

ఉదయమే పూజా మందిరంలో తన ఇష్టదైవాన్ని పూజిస్తోంది లక్ష్మి. ఆవిడకి ఆ రోజు ఎంతో సంతోషంగా ఉంది. తను, తన పూర్వులు ఏ జన్మలోనో చేసిన పుణ్యమూ, ఈజన్మలో చేస్తున్న పూజలూ ఫలించి తమ వంశంలో మణిదీపంలా వెలుగుతూన్న మాధవి జన్మించినట్టుగా భావిస్తోంది ఆమె! అలాటి మాధవికి టవున్‌లో పెద్ద గొప్పవాడూ, గొప్ప బిజినెస్ మాగ్నెట్ అయిన చిదంబరంగారి కుమారుడితో పెళ్ళి కుదరడం తమ వంశమే పవిత్రమై పోయినట్టుగా ఉం దామెకి.

పట్టుచీర కట్టుకుని శ్రీకృష్ణుడికి నమస్కరించి బయటికి వచ్చింది మాధవి. ఆమె మనస్సులో కొంత ఆనందం, కొంత ఆలోచన.

హఠాత్తుగా తలెత్తి చూడగానే కనిపించిన అరవింద్‌ని చూసి ఆశ్చర్య సంభ్రమాలకి లోనైంది మాధవి. అత నేనాడూ వాళ్ళింటికి రాలేదు. కాలేజీలో చూసుకోవటం, చెరువు గట్టున కలుసు కోవటం వాళ్ళకి అలవాటు.

అలాటిది ఇప్పుడు—ఈ సమయంలో అతను రావటం ఆమెకి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది! "రా, అరవింద్!" అని ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించింది.

ముభావంగా లోపలికిఅడుగుపెట్టాడు అతను. లేతరంగు పెయింట్ వేసిన ఆ ఇంటి గోడలకి ఎటు చూసినా అంద మైన ఆడవాళ్ళ తైలవర్ణ చిత్రాలు

కనిపిస్తున్నాయి! ఎక్కడా మగ పురుగు లేదు.

'కూర్చో!'' అంది ప్రేమగా.

ఇబ్బందిగా సోఫాలో కూర్చున్నాడు అతను.

అంతలో మాధవి తల్లి వచ్చింది.

'' మా అమ్మగారు!'' దేవుడి తరవాత దేవుడిలా గౌరవించే తన తల్లిని పరిచయం చేసింది మాధవి. ''అమ్మా! వీరు అరవింద్!'' అని తల్లికి పరిచయం చేసింది.

అరవింద్ పేరు వినగానే ఆమె ముఖం విప్పారింది. కానీ అతను మాత్రం ముభావంగా ఉండిపోయాడు. కనీసం నమస్కారం కూడా చేయలేదు.

''బాగున్నావా బాబూ! ఈ రోజు విజయవాడ వెళ్ళుతున్నావట కదా! మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళ కొస్తావో అని మా మధు తెగ ఆరాట పడుతూంది!'' అంది నవ్వుతూ.

అతను నవ్వాడు బదులుగా.

''కాఫీ తెస్తానమ్మా!'' అంటూనే వెళ్ళింది లక్ష్మి.

''ఉదయమే వచ్చారు—మా ఇంటికి ఏ వారూ రాలేదు. మీ రాక వల్ల మా ఇల్లు పావనమై పోయింది'' అంది మాధవి.

''మీ నాన్నగారు లేరా?'' అమంద ర్యంగా ప్రశ్నించాడు అరవింద్.

ముఖాన గంటు పెట్టే పెట్టేసింది మాధవికి. ఏం సమాధానం ఇవ్వలేదు.

అతనదోలా నవ్వుతూ ''నాన్నలేరా?'' అన్నాడు మళ్ళీ.

అతని మాటల్లోని వ్యంగ్యం ఆమె గుండెలో గుచ్చుకుంది. చిత్రంగా మాటాడుతున్న అతని తీరుకి నొచ్చుకుంటూ ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

బాణం దెబ్బ తిని విలవిల్లాడుతున్న పక్షిని చూసి నవ్వే వేటగాడిలా నవ్వాడు. జేబులోంచి డబ్బు తీసి లెక్కపెట్టుకుని మళ్ళీ జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

సంస్కారవతీ, చదువు కున్నదీ. లోకజ్ఞానం కలదీ, సహజంగా చతుర అయిన మాధవికి అరవింద్ ఏమిటో అతని స్థాయి ఏమిటో ఇప్పుడతను ఏ ఉద్దేశంలో వచ్చాడో అర్థమైంది.

అయినా ఆవేశాన్ని బలవంతంగా అణచుకుంది. ''చెప్పండి'' అంది నింపాదిగా.

ఆమె నెమ్మదితనానికి ఆశ్చర్యపోయాడతను. ఇది మెత్తని పాము. దీనికి మెత్తని సుత్తి సరిపోదని అనుకున్నాడు అతనిలో ఆవేశం ఆగ్రహం ఉక్రోషం తన్నుకుని వచ్చేస్తున్నాయి.

''నువ్వింత మోసగత్తె వనుకోలేదు.''

''ఏమిటి?'' నిశితంగా చూచి సూటిగా ప్రశ్నించింది.

''మీదే కులం?''

''ఇన్నాళ్ళూ తెలియదా?''

''హాఁ! దాస్తే ఎలా తెలుస్తుంది?''

''నేను దాచానా? ఏనాడైనా నువ్వడిగావా? నేను అబద్ధం చెప్పానా?''

అతను తడబడ్డాడు.

అయినా తమాయించుకుని 'నువ్వు చాలా గడుసుదానివి! నన్ను మాటలతో బుట్టలో వెయ్యాలని చూస్తున్నావు కానీ నేను అంత సులభంగా దొరకను! మీ అమ్మ, అమ్మమ్మ, ఆమె అమ్మ, అమ్మమ్మ తరతరాలుగా వృత్తి చేస్తూ బ్రతికారట కదా!'' అన్నాడు.

వేయికత్తులు గుండెల్లో దూసినట్లయింది. 'షటప్' అంది కోపంతో.

''నిన్న రాత్రి మా నాన్నగారు నువ్వేమిటో వివరించే దాకా నేను నువ్వు పవిత్రమైన దానివనే అనుకున్నాను. ఇంత చెడిపోయిన దానివని అనుకోలేదు. ఎందుకిలా నాటకం ఆడావు. ఏ మాశించావు నా నుంచి?''

అతనింకా ఏదో అనబోతూ ఉండగానే 'ఆగండి!' అని కేకవేసింది. లోపలి నుంచి కాఫీ తెస్తున్న లక్ష్మి ఆ కేక విని వాకిట్లోనే ఆగిపోయింది. మాధవి ఆమెను గమనించ లేదు.

''ఇంకొక్క మారు ఆ మాట అన్నారంటే మరియాద దక్కదు! నేను నిన్ను మభ్యపెట్టానా? నీతో అబద్ధాలాడేనా? దగాచేశానా? లేదే? ఏ నాడూ నేను నిన్ను మోసం చేయలేదు. మంచి వాడివని నమ్మాను. యోగ్యుడవని మనసిచ్చాను. ఆత్మీయుడవని అనురాగాన్ని పంచాను.

అంతేకాని వంచకుడవని అనుకోలేదు. ఇలా ఒక్క మాటతో—ఒక్క పూటతో నువ్వు జాతకాలు నిర్ణయిస్తావని, ఇంతకి తెగించ గలవని అనుకోలేదు.''

''మాధవీ!'' అరిచాడతను.

''ఆగు — మాట్లాడకు. నువ్వు చెప్పగలిగేది ఇంకేమీ లేదు. అయిపోయింది. నన్ను ప్రశ్నించనీ

నువ్వు నన్ను ప్రేమించావా నా కులాన్ని ప్రేమించావా?''

అరవింద్ మాట్లాడలేదు.

''నీకు నా గుణ శీలాలు కావాలా? నా తల్లి కేరక్టర్ కావాలా?''

''....''

''చెప్పు. మవునం వద్దు. మా అమ్మ భోగంది. మా అమ్మమ్మ వెలయాలు. మా ముది అమ్మమ్మ కళావంతురాలు! అంతా గజ్జకట్టి రంగమెక్కిన వాళ్ళే! అవును! అయితే ఏం వచ్చింది నీకు?''

''మాధవీ!''

''ప్లీజ్ డోంట్ టాక్. నాకు మండి పోతోంది. నువ్వు నన్ను నాలుగేళ్ళు స్టడీ చేశావు. నాలో సానితనం కనిపించిందా? ఏమైనా పచ్చిదనం ఉందా? ఒక్కసారి— ఒకే ఒక్కసారి పెళ్ళి చూపుల్లో చూసి ఓకే చేసి పెళ్ళి చేసుకునే ఏ సంసార స్త్రీకి నేను తీసిపోయాను ... చెప్పు ... స్పీకవుట్ —''

భద్రకాళిలా ప్రశ్నించింది.

అరవింద్ తత్తరపడిపోయాడు.

''సో నువ్వు నన్ను పాయింట్ అవుట్ చెయ్యలేవు. అవునా?'' మళ్ళీ శాంతంగా అడిగింది.

''మాధవీ! అవన్నీ అనవసరం. పెళ్ళికి కావలసింది కులం, సంప్రదాయం, వంశ మర్యాద.''

'గాడిద గుడ్డు కాదూ! నువ్వు చెప్పేవన్నీ ఉన్న వాళ్ళలో చెడిపెలు లేరూ! నాలో లోపం చూపించు!'' ఆగ్రహంగా అడిగింది.

అతను లేచి నుంచున్నాడు.

''సో — నువ్వేం మాట్లాడలేవు. నువ్వొక కీ ఇచ్చిన బొమ్మవి! వెన్నెముక లేని మొగాడివి. థాంక్ గాడ్! నన్ను ఏ బారి నుండి రక్షించాడు భగవంతుడు. మీ నాన్న నాకు నాన్న లేడని ఒక్క మాట అంటేనే ఇన్నేళ్ళ ప్రేమని పరిచయాన్ని ఒక్క పూటలో తెంచేసుకున్నావు

ఒకవేళ పెళ్ళయి ఉంటే —

కాకిలాంటి లోకం ఏదయినా కూసి ఉంటే అప్పుడైనా నా నన్ను నమ్మలేక విడిచేసే వాడివి. ఎంగిలి విస్తరిలాకాకుండా రక్షింపబడింది నా బ్రతుకు.

అరవింద్! చదువు ఉంది. లాభంలేదు. సంస్కారం కావాలి! మనిషి ఎదగాలి! వ్యక్తిత్వాన్ని పెంచుకోవాలి! అప్పుడే అతడు పూర్ణ మానవుడు.

నేను అనుకోవటం నువ్వు ఎవరితోనూ సుఖపడలేవని.

యు ఆర్ సినిక్ !

సో —నీకు పెళ్ళేకాదు స్నేహితులూ

అనవసరం — నువ్వు ఒంటరిగా ఒక్క అంకెలా ఉండిపోవలసిన వాడివి.

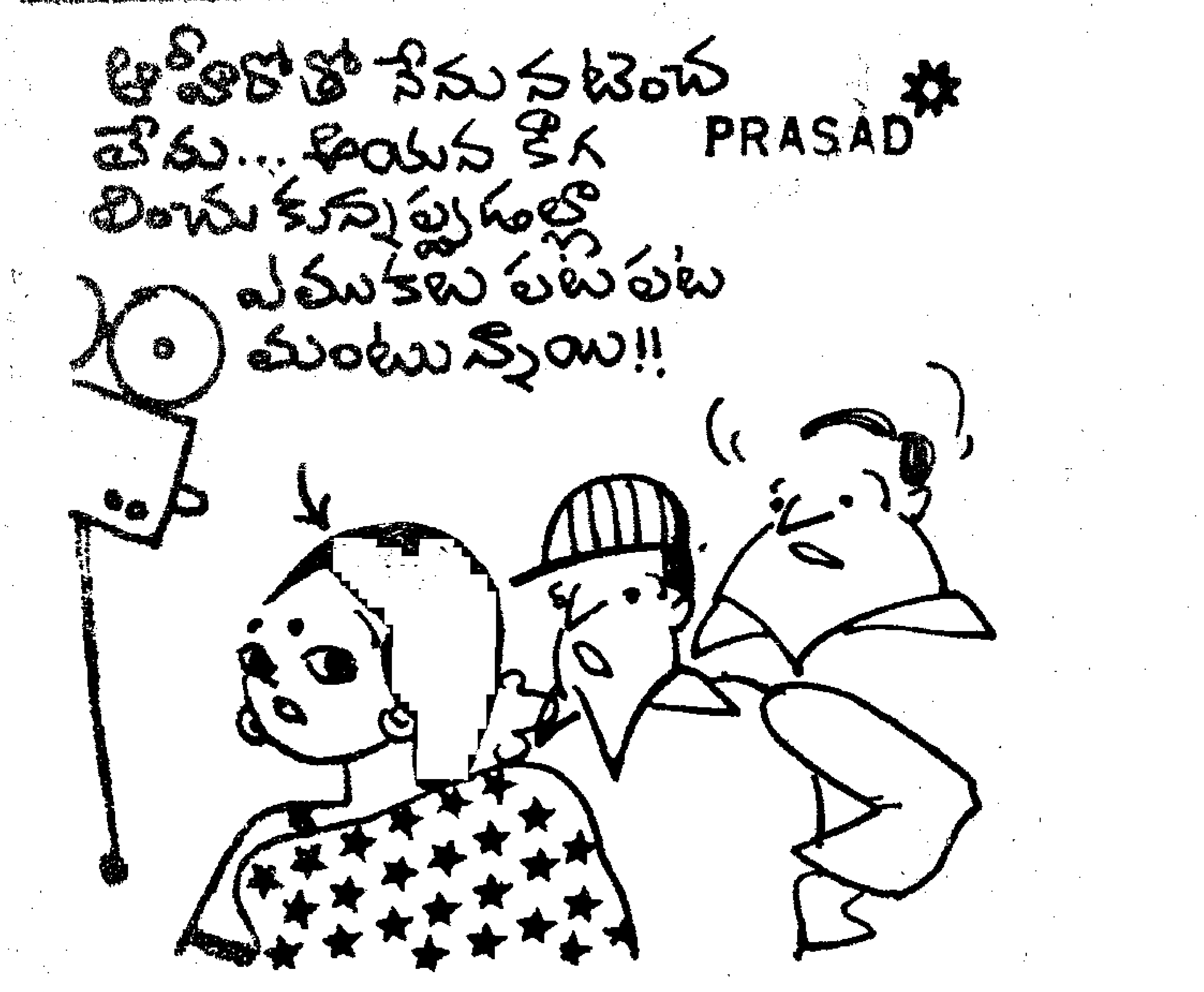

సో — యు కెన్ గో —''

అతనేదో ఆగ్రహంగా అనబోయాడు.

''ఐ సే యు కెన్ గో'' అని తర్జని చూపెట్టింది.

అతను విసవిసా వెళ్ళిపోయాడు.

బరువుగా పడుతూన్న అతని పాదాలు తన గుండెపై పడకుండా, అది బేలుపోకుండా ఉండేందుకు, తిరిగి పూజా మందిరం వైపు మళ్ళింది మాధవి.

ఎదురుగా శోకదేవతలా నుంచుంది లక్ష్మి.

తల్లీ కూతుళ్ళు ఇద్దరూ కళ్ళతోనే ఓదార్చుకున్నారు.

అమ్మగారితో సహా శ్రీకృష్ణుడి విగ్రహం ముందు వాలిపోయింది మాధవి మనశ్శాంతికోసం. ★